

לע"נ הבחור היקר והאהוב גוי ז"ל בן אירית אשר כהן

ליבות וזכות
מן הרב **עובדיה יוסף זצוק"ל**

תפארת גוי

יו"ל ע"י מוסדות "בן איש חי" בביהכ"נ "ששון שמואל" רח' הרכסים 55 ר"ג

מכתב מאת מו"ר ועט"ר הגאון הגדול
הרב **חיים רבי שליט"א**

מי שמאמין לא מפחד (למות)

את עצמו, ופירש רש"י ישפיל את עצמו ע"ש. ויתכן באמת יש מצוה לכוון למות בכל יום, באמירת קריאת שמע ה' אחד באמירת נפשי אשא באמירת למען שמו באהבה. באמירת ברוך אלוקינו שבראנו לכבודו, וכן כל קדיש באמירת יהא שמיה רבא, וכן בכל מה שאומר מלך העולם, נמצא בכל יום האדם צריך לכוון למות. וכן בקריאת שמע לפני השינה ומפורש בווידי יום הכיפורים "זכרון יום המיתה לא עלתה על ליבנו" ומי שמכוון כך באמת זוכה לאורות, לדבקות, למידות טובות באהבת ישראל. וכידוע מהזוהר הקדוש (חיי שרה דף קכד.) שהמכוון למות על קידוש ה' מקבל שכר כאילו נהרג בכל יום, גם הנועם אלימלך הקדוש זיע"א מפורש כן, להמחיש באופן מעשי ומי שככה חי באמת זוכה לצניעות לענווה לקדושה לדבקות ויתכן שמהשמים יאריכו ימיו מאוד כי זה סגולה לאריכות ימים אבל הוא מצד עצמו נהרג כל יום, ומעשיו מוכיחים, וזה בחינת כי עליך הורגנו כל היום אלו תלמידי חכמים (גיטין נז סוף עמוד ב).

הרב דוד פרייף היקר שליט"א, יתכן שאני בעניויות לא יודע להסביר הדברים כל כך טוב. אבל היסוד של הכל, ביטול לה' יתברך עד כדי מסירת נפש, והסימנים לכך יום יום בתרגילים באמונה ובטחון בה' יתברך, לא מקפיד לא שונא לא מפרסם עצמו, לא שומר בלב, וכל המדרגות של החסיד והפרוש שבספר חובות הלבבות יש לאיש הזה, והכל מכוח העניין "אני כאילו מת על קידוש ה'" וזה מסלק כל הפחדים שבעולם. וכמאמר החסיד (חובות הלבבות שם) אני מתבייש מבוראי, לפחד מזולתו. והשאלה היא רק כיצד יתכן לעברין להגיע לדרגה כאלה ולהסכים למות באמת על קידוש ה', ומצינו בש"ס (עבודה זרה יז.) על רבי אלעזר בן דורדייה שגעה בבכיה ומת, ובכה רבי יש קונה עולמו בשעה אחת. אצלנו בעוונותינו הרבים כל פעולה של שבירת היצר הרע זה כמו עקידת יצחק, זה כמו מלחמת דוד עם גט כריתות זה כמו קרבן עולה וחסאטא, זה כמו מת על קידוש ה'. והמאמין כן וככה חי תמיד הרי זה בבחינת המת החי, ואשריו והלואי שזוכה לכך, והרב פינקוס היה אומר לא לשמוע לשון הרע זה להרגיש כאילו אני מת, הרב דוד פרייף היקר שליט"א תבדוק מאמר זה אצל גדולי ישראל ובעלי האמונות ולה' הישועה.

באהבה גדולה
חיים רבי חולון

האמונה, ואין פחד כלל. ובעצם גם הצדיקים ההולכים למלחמה כיצד לא חוששים, יתכן שחסר להם שלמות, והאם זה לא גאוה שסומך על עצמו לגשת למלחמה, ולפי הנ"ל אתי שפיר שבאמת גם הצדיק הולך למלחמה על דעת למות על קידוש השם ואין לו גאוה ולא כלום אלא מכוון ומוכן למות, ורץ בשמחה למלחמה, כי יודע שהשם יתברך גדול ומה שיהיה זה אך ורק מהשמים לטובה, ואך אמרו אנשי האמונה לכל כדור יש כתובת, והבן.

ובזה מובן איך היכה דוד המלך עליו השלום את האריה והדוב עם גוריהם בלילה בחושך כשהיה בצאן (עיין פירוש רש"י שמואל א פרק יז) וצריך לומר שהלך בבטחון בהשם יתברך, כלומר שמוכן למות לכבוד השם יתברך, זה בעצם סוד ההצלחה, וכן נתן הנביא ומשרתיו יורדים למחנה פלישתים, כי אן מעצור להשם מלהושיע רבב או במעט (שמואל א פרק יד) ובאמת ניצחו יוהנתן הצדיק ונערו מפני שהלכו על דעת להיהרג לכבוד ה'. ובה אין גאוה ואין כוח ואין כלום, יש רק שלמות של אמונה וביטחון בה' והדברים נוראים. ועיין מהרש"א (קידושין כט:) על חסיד אמיתי שמתפלל וניצול ואין זה נס ע"ש וכנראה שמתפלל ואומר שמוכן למות על קידוש ה', מכל הלב. וזה כוח עצום של דבקות בה' יתברך ויתכן שזה עוצם העניין של רבינו הגאון ר' חיים מוואלוז'ין בענין "אין עוד מלבדו" שעל ידי זה ניצל מכל צרה. כלומר הדבקות בה' ואם הוא חי או מת זה אותו דבר העיקר כבוד שמים, ואיש כזה יכול להינצל (ועיין נפש החיים ש"ג פרק יב) ורק מי שבאמת עושה לעצמו תרגילים באמונה כל יום, כל היום. שהכל משמים ומרגיש כך באמת שלא כועס ולא מקפיד ולא מסתכל מאיפה, אלא הכל מלמעלה, איש כזה יגיע למחשבה כזאת, שמוכן למות כמו שמוכן לחיות, והבן.

אולי בזה מתורץ קושיית רבינו הסטייפלר זיע"א (בספר ברכת פרץ על התורה) ששואל הרי יש פחד טבעי וכיצד ניתן לומר לו "לא תירא מהם"? ולפי הנ"ל אתי שפיר מי שמוכן למות על קידוש השם באמת אין לו פחד טבעי, וכידוע מילקוט שמעוני (שמואל א פרק כח) שה' יתברך אומר למלאכי השרת תראו בריה שבראתי בעולמי שאול המלך יוצא למלחמה בשמחה ויודע שהוא נהרג ושמח על מידת הדין שפוגעת בו ע"ש. וזה בחינת לא תירא מהם, ואין פחד ואין כלום. ומרומז בגמרא(תמיד לב.) הרוצה לחיות ימית

כבוד ידידי ואהובי מזכה הרבים ומעמיד תלמידים ומקדש שם שמים הר"ר דוד פרייף שליט"א שלום וברכה וחיים טובים.

ראיתי בעלון היקר "תפארת גוי" (שופטים) שאלה יפה, אם באמת אמירת שמע ישראל מספיק כדי לנצח במלחמה כמו שדרשו חז"ל (סוטה מד.) והובא בפירוש רש"י בפרשת שופטים, אז למה כתוב מי האיש הירא וכי זה הירא מעבירות שבידו, והרי הוא קורא קריאת שמע וזה מספיק להינצל מהגויים. ובעצם כפשוטו זה לא קושי, כי הדרשה של שמע ישראל אלו דברי רשב"י והדרשה של מי האיש הירא זו דרשה של רבי יוסי הגלילי. אבל עם כל זאת אם יש תירוץ אשר בו יראת שמים כדאי לפרסם, וציינת תירוץ בשם צדיק אחד שהכוונה באמת אדם זה היה לו עבירות וחזר בתשובה ומתחזק בשמע ישראל, ובטוח בהשם יתברך שיכול להצילו ולא מפחד מעבירות שעשה, ולאיש כזה מספיק זכות בודדת של קריאת שמע.

ולכאורה עדיין צריך עיון, כיצד יספיק לו מצות קריאת שמע, ועוד כיצד הוא בוטח בהשם שיושיע אותו, וכי זה ביטחון, זה נקרא תפילה, ויש רשות להתפלל ולבקש מהשם יתברך שיזכה לישועות ויהיה לו טוב, אבל בטחון פירושו שסומך על השם יתברך מה שיהיה זה מהשמים לטובתו, וגם אם לא יהיה טוב, אלא רע, זה מהשם יתברך, ולא מקרה ולא טבע, ולא מזל ולא כלום. זה בטחון, כך שלמעשה עדיין צריך עיון מאיפה האומץ לאותו עבריין, שלא לדאוג ולא לפחד ולבטוח בהשם שיושיע אותו, זה לכאורה קשה.

ויתכן להוסיף יסוד גדול כדי להצדיק את התירוץ של הצדיק: לבטוח בהשם פירושו לא לפחד מהמות, כלומר מוכן להיהרג במלחמה לכבוד השם יתברך, ואינו מפחד למות, כי יודע לומר שמע ישראל, ויודע לומר בכל נפשך והוא ממש מצפה ורוצה ושמה למות על קידוש השם, וזה בעצם העבודה הגדולה במלחמה מי שחושב סתם, אני בוטח בהשם ואני יחזור הביתה, זה סתם גאוה, וראיה מחז"ל הקדושים "כל היוצא למלחמה גט כריתות כותב לאשתו" ופירש רש"י שאם ימות תהיה מגורשת, ומי שזכה לדרגה כזאת אינו מפחד כלל ומאמין באמונה שלמה שהמוות ביד השם יתברך בלבד. ויש כאן כבוד שמים גדול וענווה טהורה, ואיש כזה שחוזר בתשובה מעוונות ומכוון בקריאת שמע ומוכן להיהרג על קידוש השם, זה השלמות של

עשה לך רב

שו"ת ממו"ר הגאון הרב חיים רבי שליט"א

סעיף קטן יא.

האם יש מקור שכשאתם מתעטש סימן הוא שמישהו חושב עליו וכדו'?

לא מבין בזה.

האם מותר לכוון שעון שבת לבוילד שיתחיל לפעול כשעתיים לפני צאת שבת, כך שיהיה לי מים חמים מיד בצאת שבת, האם מותר האם זה לכתחילה?

אם עושים כן מלפני שבת קודש אין בעיה וכי לא רואים בשבת קודש מזגן שהפסיק, חוזר ועובד ונהנים ממנו בשבת. אז על אחת כמה וכמה כאשר נהנים ממנו לאחר שבת. ומותר לכתחילה ואין צריך להתחמיר בזה. ועיין חזון עובדיה שבת ו דף קה.

כבוד הרב: אני הבנתי ממך שלפי מרן הרב עובדיה ז"ע מותר להתקלח בשבת עם מים פושרים, השבוע הגיעה לאזוניי שמועה שביביע אומר חלק יא' העומד לצאת מרן כותב לאסור, האם יש לחשוש מכך?

עוד לא זכיתי בחלק יא'

כבוד הרב: הבן שלי ילד אנרגטי במיוחד, ואף משתמש הרבה עם הידיים... כעת הוא מבקש ללכת ללמוד קראטה עם מאמן חרדי, רבני יכוון אותנו מה לעשות, תודה רבה!

יש כזה דבר, ויש לדון כל דבר לגופו, ולקבל הסכמה מגדולי ישראל שליט"א.

האם יש בעיה לחלוץ בגדים באופן שהבגד מתהפך (שהצד הפנימי נראה לבחור)?

אין בעיה, כמובן שאסור ללבוש בגד הפוך, אבל לחלוץ והוא מתהפך, וזה קל לחלוץ, אין בעיה. ושמעתי בשם רבינו הגר"י עדס זצ"ל, אם מעביר לכביסה יהפוך חזרה את הבגד שלא להכביד על בני הבית.

האם ללכת עם שעון יפה בשבת זה ממש לכתחילה, או שעדיף להחמיר ולא ללכת עם שעון?

כבוד הרב: ברוך ה' למדתי במדרשת הרכסים, ולפני כשנה נכנסתי לישיבה לחוזרים בתשובה, כעת בחודש אלול אני רוצה להתפלל בנץ, וגם שבישיבה מתחילים את התפילה ב7:40 שזו שעה מאוחרת שאני לא אוהב להתפלל בה, האם זה בסדר?

זה לא בסדר כי חשוב מאוד להיות כפוף לסדרי הישיבה, כי זה מראה על הכנעה להוראות ראש הישיבה, ולא טוב להיות שונה ומשונה מכולם, ואסור להגיד לא אוהב להתפלל בה, צריך לאהוב מה שה' אוהב. ותפילה בישיבה בשמים אוהבים מאוד, וזה לא שעה מאוחרת, כי זה שעון קיץ וזה בעצם 6.40 והבן. ועיין שבט הלוי (חלק ו' סוף סימן א') אוי ואבוי לתלמיד חכם אשר חי בלי סדרים, ע"ש.

בהמשך לשאלה לעיל, קיבלתי על עצמי להיות כל חודש אלול בישיבה, ופתאום אמא שלי החליטה להתגעגע אליי... ומבקשת שאגיע לישון בבית, ובבית יש לי הרבה נסיונות. מה עלי לעשות?

לא לחזור, ואין דין כיבוד הורים בזה, כי זה עניין שלך ולא שלה, ויש לשלוח את מורינו ורבינו הרב דוד פריוף או יועץ חינוכי אשר ידבר איתה. שלא תעשה בעיות, ולומר לה שהבן בהשתלמות מיוחדת של 40 יום ואסור להפריע, ולאחר כיפור יוסיף להיות במחיצתה כפלים עד ראש חודש מרחשון, וזה מצוין.

כבוד הרב: אצלנו בבית הכנסת עושים סליחות מיד אחרי שחרית, ויש מחלוקת בבית הכנסת האם לומר וידי בסליחות או לא, מה הרב פוסק לנו שצריך לעשות?

שמעתי סברא יפה של רבינו האור לציון, שהוידוי של הסליחות זה מיוחד מאוד ואין להפסידו, הפסוקים שלפני ואחרי זה קבלת עול מלכות שמים וזה מצוין. ועיין משנה ברורה סימן תרו

עדיף להחמיר גם בחול ולא ללכת, היום זה חפץ מיותר, בטלפון שעון, ברכב שעון, וכן בבית הכנסת. וכן בריהוט בבית ובחדרים. וחבל להתאמץ עם שעון על הידיים, יופי בשבת זה כמו בגדיו כהן גדול הכל רחב וארוך ואין לו שעון, ועיין אורח חיים סימן רסב סעיף ב'.

כבוד הרב: מישוהו הציע לי לעשות על היד קעקוע זמני שתוך שבוע יורד, וברגע של היסח הדעת עשיתי את זה במקום גלגול הרצועות של התפילין ביד. במדרשה למדתי שזה בוודאי לא טוב, אך נפשי בשאלתי א. האם זה איסור תורה? ב. האם זה מהווה חציצה לתפילין? ג. יש באפשרותי להוריד את זה מיידית אך זה יעשה לי כווייה ביד. אשמח שהרב יכוון אותי בעניין. תודה מראש.

א. אין בזה איסור. ב. אין בזה חציצה. ג. אין חובה להסיר מיד. ועיין סהרת הבית חלק ג' דף כט ותהנה. יש בזה איסור אחר, לשנוא את ה"מודע" בחוקותיהם לא תלכו.

כבוד הרב: אני משתדל לטבול במקווה כל יום, האם כדאי לטבול אחרי השקיעה כדי שלא אפסיד ביום אפילו שנייה אחת מצוות ציצית דאורייתא (לכולי עלמא) או שלא צריך לעשות חשבונות כאלה?

שאלה יפה, וצריך לעשות חשבונות להרויח מצוות, וכמובן תמיד עדיף להרויח דפי גמרא ופרקי משנה ומוסר ויראת שמים. גדולי חכמי הספרדים זיע"א לא עשו מהמקוה לגברים עניין גדול, (ודברי המאור ושמם בזה קשים מאוד) וכמובן מי שמתחזק ומרגיש בזה עבודת ה' אשריו, בתנאי ששומר על הקדושה ולא מסתכל באחרים ולא נכשל, ולא כלו. אחרת עדיף שיטבול במקוה נקי יבש בלי מים, וכמו הרמב"ם סוף הלכות מקוואות עיין שם. ומה שמצטטים בשם הרמב"ם שהיה טובל יום יום זה לא מדויק, ועיין בעלון הנפלא והקדוש בית גאמן בזה.

מאת מזכה הרבים הרב יצחק פנר שליט"א

לא להילחץ

משה, אברהם והרשליה עמדו בפני הוצאה להורג בירייה.

משה נבחר להיות הראשון, אך כאשר כיוונו אליו את הנשק הוא צעק: "שיטפון!"

מיד פרצה במקום מהומה גדולה, ומבלי שף אחד ישים לב - הצליח משה להימלט.

אברהם היה השני בתור, וכשכיוונו אליו את הנשק, הוא צעק: "רעידת אדמה!"

שוב פרצה במקום מהומה, וכשאברהם ראה שאף אחד לא מסתכל - הוא ברח וניעלם.

לבסוף הגיע תורו של הרשליה, מובן, שגם הוא החליט לעשות את מה שעשו שני קודמיו, ולכן כשכיוונו אליו את הנשק, הוא

מלחא

וְכַךְ לְמַדְנוּ, כֵּל אֶדְם שְׂשׂוּפָךְ דְּמַעוֹת לְפָנַי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶף עַל פִּי שְׂנֵגֶזר עֲלָיו עוֹנֵשׁ, יְקַרֵּעַ רֵעַ גֵּזֶר דְּבִנו וְלֹא יוּכַל הָעֵנֶשׁ לְפַלְעַ בּו (וזהו הקדוש פרשת ויחי רכ"ג)

בדיחותא

משוגע אחד אמר לחברו: "אני יורד לגינה, להשקות את העציצים."

אמר החבר: "אבל יורד גשם."

ענה המשוגע: "שטויות, אני ארד עם מטרידה."

שו"ת בדיני ממונות הגאון הרב יגאל כהן שליט"א ראש בית המדרש ביבע אומר בני ברק

דין ודברים

אני מסיע אברכים לכולל מחוץ לעיר ברכב של ראש הכולל, ובדרך קרה לי פנצ'ר, על מי מוטל התשלום של התיקון?

לעניות דעתי נראה שפנצ'ר נחשב למתה מחמת מלאכה, שאף בשואל פטור מלשלם וקל וחומר בשיוכר במקרה דידן שמקבל כסף עבור ההסעה, ולכן על פי הדין הנהג פטור מלשלם ובעל הרכב צריך לתקן את הפנצ'ר.

ומה הדין בשאלה הנ"ל אם ראש הכולל נמצא עימי ברכב?

אין הבדל אם בעל הרכב נמצא ברכב בשעת הנזק, אלא דווקא אם בשעת הקניין של החפץ כגון שהתחיל לנסוע ברכב בעל הרכב עשה עבורו מלאכה או שהוא שכור עבורו אז רק זה נחשב בעליו עימו שפטור אפילו מפשיעה כמובא בגמ' ובשו"ע.

טיפטיפון

צעק "אש"!

גם במצבי לחץ צריך לשמור על שליטה עצמית. לפעמים, מתוך סערת רגשות, כעס או עצבים, אנחנו פולטים שטויות, שעליהן אנחנו נאלצים לשלם מאוחר יותר. בואו ננסה, ולו לרגע, לחשוב לפני שאנחנו מדברים, אם יש לנו ספק, האם כדאי לומר דבר מסוים או לא - עדיף פשוט לשמור על זכות השתיקה.

"מעולם לא הצטערתי על דברים שלא אמרתי, אבל כן הצטערתי על דברים שאמרתי"

עניין של השקפה

מאת הרב משה רבי שליט"א

להזמנת הרב להרצאה ניתן להתקשר 055-6688002

לא עבדת, אלא: עבדת, אבל לא בשמחה. מה בעצם חסר כאן? יש כאן את חוסר ההבנה בכדאיות. לא כל דבר שהוא קשה הוא נורא כל כך, ובפרט שהוא כדאי. וכלפי מה הדברים אמורים??

רבים מאתנו מכירים סיפורים על מקרים קשים שאנשים חיים איתם שנים רבות. אחד שיש לו ילד חולה רח"ל, היה מוכן לחיות בדירת חדר עם שמונה ילדים בריאים, בעוד שיש אדם שמתלונן מידי שבוע כמה הבית שלו קטן מדאי וילדיו בריאים ברוך ה'. כלומר: בחיים הכל זה "מה כנגד מה". אז באמת צריך לחשוב מה יש לנו, ומה היה יכול להיות גרוע יותר, ממה שאנחנו מכירים כבר רח"ל. אפשר לחלום חלומות, אם זה מרגיע אותך? תחשוב מה בא לך, אבל אל תיכנס לדמות יותר מדאי. עד כדי שיגוי במצה הרוח שלך שיפגום בעבודת ה'.

אגב, הרבה אנשים לקחו ברצינות חלומות, או דברים שאמרו להם, ומאז: 1. יש שירים שקשה לשמוע איך מתנקמים בהם. 2. יש צעירים שאמרו להם שיש להם חוש עסקי, אז הם פתחו עסק, ועכשיו הם פותחים רסק בחדר הפגיו של חנויות הפיצה שלא יראו אותם מה הם עושים בכדי להחזיר חובות. 3. יש אנשים שהיו בטוחים שיצליחו במערכות מסוימות בחייהם הפוליטיים, ועכשיו מכינים מערכת לילדים מדי ערב. בקיצור, עזבו: עדיף להישאר במשבצת שלנו, ואותה לטפח, ולא למלאות משבצות של אחרים.

הדברים לענ"ג הרב הגדול רבי ניסים עבאדי זצ"ל אביו של ידידי היקר הרב יצחק עבאדי שליט"א

אשר גידל וקירב רבים שנשרו מהדרך והצליח להאחיב אצלם את הקב"ה מתוך שמחה ובאהבה גדולה

תנחומים למשפחה החשובה "מן השמיים תנחמו ולא תוסיפו לדאבה עוד" אמן.

נותן הזדמנות לחשוב שעברתי מוות קליני. והנה, אתה נכנס במהירות לחדר לאחר הצילום הזה. אבל הנורא מכל הוא, שביררתי שהריצה שלך החוצה הייתה מחמת הקרינה שרצית לחסוך לעצמך, רק לחשוב באיזו מהירות והתלהבות יצאת, מסביר מה אני ספגתי בשניות הללו ד"ר.

הטיפול הסתיים, ואני מחייך ונאנח בדואט. ואתה, בלי להתבלבל עוד אומר לי, "בשלושה ימים הקרובים רק לשתות ולא לאכול", זה כבר היה יותר מדאי. אבל השארת תקווה: ביקשת ממני לאכול יותר גלילות ונזולים קרים. ולאחר כל מסע הרדיפה הזה, אני עוד צריך לחייך לך עם כל הכאב, ולומר לך תודה רבה, ועשיתי זאת. **והכי נורא זה, שבסוף בסוף במקום שתתנצל על כל מה שעוללת לי, אני זה ששילמתי לך: 13,000 ש.**

אבל במחשבה שניה, אחרי שהצלחתי לאכול בשני הצדדים, ידעתי גם ידעתי, זה היה כואב, נורא, אגרסיבי, אבל כדאי.

בפרשה שלנו מוזכרות כמות לא מבוטלת של קללות, אלו לא סתם קללות. אתם יודעים, יש אנשים שהקללות שלהם מאורגנות וברורות היטב. לדוגמה: **"הלוואי שתתקע בכביש 90 ללא דלק עם פנצ'ר, ויעברו אנשים ואף אחד לא יעצור לך"**. אוי, ארוך מדאי, אבל מאורגן עם כל הפרטים, שחלילה ותהא בו צד של גאולה. בדרך כלל אם נשים לב, אלו שמשתמשים בקללות הללו, היה להם זמן, ככמות הרתיחה שלהם, כך יותר השקיעו על אורך הקללה.

להבדיל בהשוואה לתורה הקדושה, הקללות בפרשה נכתבו בקפידה, והם מראים לנו את הכעס ואת הזעם של ה' יתברך. וכל זאת על דבר אחד: "תחת אשר לא עבדת את ה' אלוךך בשמחה". מה? הכצעקתה? על זה כל הקללות? הרי לא כתוב אשר

המכתב שלא ישלח

לכבוד ד"ר **סדיסט אגריסבסקי** - מנהל היחידה לכאבי תופת במרפאת מגדל השן שלום וברכה. נכנסתי באיטיות למרפאה שלך, זה היה רגע לא קל עבורי, הטריקה הזו של הדלת, זהו, אני בפנים. ניסיתי לחשוב אם שכחתי משהו באוטו ולהישאר שם, אבל לא. המתנתי שעה, ובכל מהלך השעה הזו הוקפצתי מידי פעם מהצעקות שם בחדר שלך, וניסיתי לתרגם זאת עליי. התחלתי להזיע רק מלחשוב על המחט הזו שהולכת להרדים את המקום שלא מזמן לעס על צד שמאל, מה שאומר שאם ישאלו אותי איך אני מרגיש, אוכל פעם אחת לומר: אני לא מרגיש. ואז כשקראו את השם שלי, חיפשתי נייר מזדמן בכדי לנקות את הזיעה שהשתלטה עליי. נכנסתי אליך, ואתה עוד מוודא את השם שלי, מה שגרם לי להרגיש שזה אישי כל מה שאני הולך לעבור בשעה הקרובה אצלך. ולא חדלת, גם הסברת לי את השפטים שאתה הולך לחולל אצלי. כשאמרת לי שאפשר לעלות על הכיסא המתכוונן שלך, זו הייתה הרגשה של המתת חסד שאני זימת ה'אפשר' הזה שאמרת. עליתי, בלעתי את הלחץ והחרדה בלי מים, ואז היא הגיעה: **המחט.**

היא הייתה נראית לי כל כך פרנציפטית, ובתלת מימד אני רואה אותה מתקדמת לעברי. אני זוכר רק את הצעקה הזו שלי שהצליחה לאשר לי, שאני חסר ישע ונתון לשיפוטך ולרגישותך אם נשאר לך אחרי כל העקירות והתפרים שנסנשת עד בואי. אבל היה משהו ששבר את ליבי. הסברת לי בטון נמוך וקריר שהנך מבצע צילום בחולל הפה שלי, הכל היה מוכן לך, ואז אני רואה אותך ואת הסייעת שלך, רצים החוצה ומשאירים אותי לבד בחדר, עד לאותו **פלאש** אשר מילא את חלל החדר באור אין סופי, שכבר

מהנעשה במדרשה

הרב ניב פרומזה ולהקתו

הרב יוסף וידל ולהקתו

הרב בנימין טביב ולהקתו

מאת גדול מזכי הרבים הגאון הרב זמיר כהן שליט"א ראש ארגון הייברות

תורה ומדע

אתם שואלים, הרב עונגה.

■ רציתי לדעת כיצד יש להתייחס ליצר הרע, כשונא או כשליח השם?

אצל רבים מהאומות מקובל לחשוב שכאילו ישנם שני כוחות מנוגדים הנלחמים זה בזה, האלקים מכאן והשטן מכאן ח"ו. ויש בזה כפירה ממש לחשוב שיש חלילה שתי רשויות. אולם ביהדות ידוע שהיצר הרע שהוא השטן והוא מלאך המוות, הוא עצמו נברא על ידי הבורא יתברך במטרה לבנות את האדם כאשר יעמוד בניסיונות

ארבעה שמאבדים את האדם: הגאווה והעיקשות, העצלה והמהירות. (רבי שלמה אבן גבירול)

לו היו אומרים לי שלא אוכל לחזור בתשובה, הייתי טוחן רקיע ושמים - ושב (ר' מנחם מנדל מקוצק)

במקום להוסיף חומרה להלכה, מוטב להוסיף יראה לעשייה (ר' מנחם מנדל מקוצק)

מי לא רוצה ארבעת המינים

של הרב יגאל כהן שליט"א???

הזדמנות נדירה וחד פעמית לקוראי עלון תפארת נוי בלבד!

מצטרפים להיות שותפים נאמנים לזיכוי הרבים בהוראת קבע של 36 ש"ח בלבד לשנה ומקבלים סט מהודר אי של ארבעת המינים מבית "אתרוגי יביע אומר" (בהנהלת הרב ישי גלעדי 0548-4040-56 רחוב עוזיאל 41 ב"ב)

*ובנוסף נכנסים
להשראה הגדולה!*

**2 כוסות
לקידוש
מכסף טהור**
מתנת "ארט
יודאיקה"
050-9734212

הגביע השני לע"נ הרבנית
אורידה (מאזוז) ענקרי
בת הרבנית רחל ע"ה

אָרט יודאיקה
ART Judaica

**סט
תכשיטי יהלום**
מתנת
Y.Y. DIAMOND
054-3452172

**עיצוב
בלונים לארוע
מתנת
"אושיבום"
055-6688002**

08
OshiBoom
עיצוב בלונים בסטייל

**500 ש"ח
לקניית
ברשת הבגדים
הגדולה**
רח' רבי עקיבא
81 ב"ב

ZOYA
"זויה" אופנה ואביזרים

**4
מגשי פירות
מהודרים ומשובחים**
מתנת
ספיישל פרי
03-5747917

**3
ציורי יוקרה**
מתנת
היוקרה שבציור
050-4122700

כל שעליך לעשות הוא ליצור קשר
טל: **055-6688002** | פקס: **02-5001001**
(לכרטיס הגרלה בלבד למלא טופס הוראת קבע בסכום של 26 ש"ח)

להצלחת: אשר בן מודלן ורעייתו (כהן) | יואב בן ראומה, אביב בן איריס (כהן) | אוראל בן אירית (כהן) | תומר בן כוכבה (רוקח) | יוסף בן ענת שרה בת מירב אברהם (ליקוד) | לע"נ: אלימלך בן שפרה (פנחס), רוני בן חיים שלמה,

לקבלת העלון במייל לשלוח בקשה ל- tiferetnoy@gmail.com | העלון מחולק על דעת שלא יקראו בו בזמן התפילה וקריאת התורה | טעון גניזה